

ψηφισμοί αφορμή να εξαχθώμεν καθέκαστον έτος τήν διοικητικήν πορείαν των ύπουργών του βασιλέως.

Ο Κύριος Δουβεργιέρος Δε Όραν έπεφορτίσθη να εκθέσθι τήν κατάστασιν των Έλληνικών πραγμάτων και να προσκολέσθι τήν προσοχήν της Βουλής επί των βασιουργιών των όποιων ή Έλλας είναι τό λάρυρον. Είς τήν έρευναν περί του αντικειμένου τούτου έδωσεν ο κύριος Δουβεργιέρος δείγματα βαθείας γνώσεως των προσώπων και των πραγμάτων αυτού του τόπου, ένησχολήθη δέ πρό πάντων εις τό να καταδείξη ότι και εκεί ως πανταχού ύπηρεξίμεν τό παίγιον της έγκαρδίου συμποιίας (entente cordiale).

Και πραγματικώς τί συνέθη έχάτως έν τή Έλλάδι; Παρήλθον ήδη δεκαοκτώ περίπου μήνες άπότου ήωτήθη ο κύριος Γυζώτος περί του πώς και εις ποίας ύποθεσεις ή μεγάλη Βρετανία έβάδιζεν έκ σύμφωνου μετά της Γαλλίας, ουτως δέ ανέφερε τό Έλληνικόν ζήτημα ώς εξ εκείνων τά όποια ήδύνατο πρό πάντων να διεκλιώσθι τήν μετξύ των δύο μυστικοσυμβουλιών καλήν άρμονίαν. Άλλα μετά τινος μήνας τό Έλληνικόν ύπουργείον έδόθη εις τάς χείρας ενός ανθρώπου και ενός κόμματος άριδήλους γνωστού δια τήν αποκλειστικήν άφοσίωσιν του εις τά Άγγλικά συμφέροντα, Όρείλομεν λοιπόν ν' αναγνωρίσωμεν ότι δέν δυναμέθα ποσώς να επανηθώμεν δια τήν πολιτικήν αυτήν τήν όποιαν συνεφωνήσαμεν μετά του μυστικοσυμβουλίου της Άγγλίας. Τούτων ουτως έχόντων, ένεργησεν ο κύριος Πισκατώρης έναντίον του ύπουργείου αυτού τό όποιον μάς ήγον έχθρικών; Έπροσπάθησε να τό καταστρέψη; Και ουδένα τρόπον. Έδηλωσεν άπανταίς ότι επευμούν πρό πάντων τήν παγίωσιν του νέου βασιλείου θέλει συνεργήσει με πάσαν Κυβέρνησιν δυναμένην να συνείη εις τοϋτο.

Ίδού τί έπραξεν ο αντιπρόσωπος της Γαλλίας. Ας ίδωμεν ήδη πώς ανταπεκρίθησαν οι Άγγλοι εις τήν άμεσοληψίαν του κυρίου Πισκατώρη. Το ύπουργείον του κυρίου Μαυροκορδάτου έπесе σύμφωνον με τήν ένδικήν θέλησιν, ήτις έδωσε ταυτόχρονα τήν έξουσίαν εις τόν κύριον Κωλιέτην, και ο κύριος Κωλιέτης άγαπή τήν Γαλλίαν, μένον διότι γνωρίζει ότι και ή Γαλλία άγαπή τήν Έλλάδα. Ο αντιπρόσωπος της Άγγλίας έπρήθη έννοιας προς τόν κύριον Κωλιέτην ώς ο αντιπρόσωπος της Γαλλίας προς τόν κύριον Μαυροκορδάτου; Οχι βεβαίως. Άπανταίς έπροσπάθησε να διεγείρη κατά της νέας Κυβερνήσεως πάν πρόσκομμα και πάσαν περιπλοκήν τεθείς δέ επί κεφαλής των δυσχερητέμων, εξαίτει πανταχού ένωτερικώς δέχοντα, και δια να μη μένη άγνωστον ότι ο κύριος Λυγός ενεργεί εις τάς Άθήνας τάς όλητας της Κυβερνήσεώς της, ίδομεν εις πρόσφατον συζήτησιν του Άγγλικού ύπουργείου τόν κύριον Ρόβερτον Πήλ έπιδοκιμάζοντα έπισήμως τάς κατά της Έλληνικής Κυβερνήσεως μανιακάς φωνασικίας, και άνεχόμενον τάς κατά του αντιπροσώπου της Γαλλίας βαναύσους ύβρεις.

Η διαφωνία αυτή επί της διαγωγής των αντιπροσώπων της Γαλλίας και της Άγγλίας, τήν όποιαν ο κύριος Δουβεργιέρος Δε Όραν έντόνως κατέδειξε, κατέλαθεν όλα τά πνεύματα. Τί έγινε ή έγκάρδιος σύμποιος της όποιας τά πράγματα της Έλλάδος ώρισλον να μάς παρουσιάσωσι τό ακρεβέστερον άπεικόνισμα; Πού είναι ή άναλλαγή της φιλόφρονου διαγωγής περί της όποιας κωχώνται εις πάσαν περίστασιν; Ο κύριος Γυζώτος άσθενών δέν ήδυνήθη να μάς ειπή τί φρονεί, ο δέ κύριος Δουχατέλ περιπλεχθείς εις τάς άπαντήσεις του, δέν ύβρεν άλλο μέσον να εξέλθη από τήν περιπλοκήν εις τήν όποιαν έρέθη, ειμή τήν άνάγνωσιν των τεμαχίων της ένθεσεως των του νομοσχεδίου αιτιολογιών και έπειδή δέν έδιδε καμία διασάφισιν περί της διαγωγής της Άγγλίας, ο κύριος Δουβεργιέρος Δε Όραν περσίωσεν τόν λόγον εξήξει συμπεράσμα ότι συνήντι σιωπηλώς εις τήν έκθεσιν τήν όποιαν ουτος έκκαμε περί της θέσεως των πραγμάτων.

Ο κύριος Δουχατέλ άνέεραξε περί της δοθείσης εις τήν σιωπήν του έρμηνείας, αλλά χωρίς να προφέρη λέξιν προς δικαιολόγησιν της θέσεως τήν όποιαν έλαβεν ή Άγγλία

έπ' αυτού του ζητήματος. Όπως όμως και άν έχη τό πρόγμα, συνάγωμεν έντεύθεν ότι τό ύπουργείον ένταύθς έπιδοκίμασε πάν όει ο κύριος Πισκατώρης έπραξε, και έδηλωσεν ότι θέλει εξακολουθεί να ύποστηρίξη τό έννοιας ύπουργείον της Έλλάδος.

Η δήλωσις αυτή θέλει άντισταθμισί τουλάχιστον με τάς κακάς έντυπώσεις τάς όποιας έπροξένησεν έν τή Έλλάδι άρδρα εινα της έφημερίδας των Συζητησεων.

Ενθ' ο κύριος Δουβεργιέρος Δε Όραν κατεδείκνυεν έν τή Βουλή τάς βασιουργίας της Άγγλίας, έλαόμεν είδησις ένχυροποιούσας τάς διαδοχάσεις του.

Ο Έλληνικός Μηνύτωρ των 10 Άπριλίου, τόν όποιον άναγινώσκωμεν, αποκάλυπται τάς σκευωρίας της Άγγλων πολιτικής αντιπολιτεύσεως, της όποιας τό κατάσκοπος και οι έφημερίδες προσπαθούν να προξενήσωσιν στασιαστικόν κίνημα εις τόν τόπον και εις αυτήν τήν ίδίαν πρωτεύουσιν. Είς τήν Ύδραν, τό Μισολόγγιον, τήν Σπάρτην, τήν Άχαΐαν και τήν Μεσσηνίαν έγιναν άπόπειραι δια να ώλήσωσι τόν λαόν εις έχθρικήν διαδήλωσιν ή δέ 25 Μαρτίου έπέτειος ήμέρα της Έλληνικής ανεξαρτησίας έξπνέτο δια προσδιορισθή ήμέρα της διαδήλωσεως ταύτης, αλλά και άτυχία ή ένεργητική επαγρύπνησις της Κυβερνήσεως και των λαών ήματαίωσαν τάς συνωμοσίας, ώστε, κατά τόν Έλληνικόν Μηνύτωρα, επανηγουρίσθη μετά μεγίστης ήσυχίας ή έννοια ήρωική.

Η έπίσημος αυτή έφημερίς αναφέρει προσέτι περί της κρατήσεως ενός πλείου φορτωμένου από πυρίτιδα, τά ναυτικα έγγραφα του όπκιου έυρέθησαν ύποπτα, ή δέ Κυβερνήσις ένασχολείται εις τάς αναγκαίας έξερευνήσεις, δια να γνωρίση τά αληθή μέρη της άναχωρήσεως και του προσδιορισμού του πλείου αυτού, ή άρτίς του όποιου συνείπτε με τάς περι επαναστασεως φήμας, και με διαφόρους άλλας άποστολάς πυρίτιδος εις τήν Άχαΐαν και τήν Άκαρνανίαν. Ο Μηνύτωρ προσθέτει ότι ή έν Άθήναις και να φήμη κατηγορεί τήν αντιπολιτεύσιν, τουτίστι τό αίμα του Μαυροκορδάτου, ώς προετοιμάσασιν τήν των συμφερεταστών του επαναστασιν εις τάς Πάτρας, τήν Ύδραν, τό Μισολόγγιον, τήν Σπάρτην και τήν Μεσσηνίαν, και ότι ή ύποπτη έξουσίς κρατηθήτε Βυμβροδα, λέγουσιν, ότι άρτίς μέρος του φορτίου της εις τήν Ύδραν εις χείρας των συνωμοτών. Έν τούτοις ο Μηνύτωρ πιστεύει μάλλον ότι οι περι. Οι ο λίγος πυρίτιδος ήταν προετοιμασμένη δια τήν Ηρόδον ένεκα της έν Άδωνια ένιστάσεως καταστάσεως, και έν τοιούτη περιπτώσει λέγει ότι ή διαγωγή ή υπό της Έλληνικής Κυβερνήσεως ληθόντα μέτρα άποδεικνύουσιν έκ νεο εις τήν Οθωμανικήν Πορταν ότι σφαλלי πιστεύουσα εις τήν δεδομένην εις αυτήν πληροφορίαν, περί ύποκινήσεως ήθεν έκ μέρος της ταρχών εις τό έσωτερικόν της Τουρκίας.

Κατά τάς έκ της Κωνσταντινουπόλεως είδησεις, τό Διόκλιον δέν έκπυσεν από του να φοβήται και να ύποκατέεται. Το Οθωμανικόν ύπουργείον πιστεύει φέρεται ότι ή Έλληνική Κυβερνήσις σκοπιύει να προσκαλέσθι εις άνεξαρτησίαν τούς ύπηκόους της Οθωμανικής Πορτας Έλληνας, άλλ' είναι άδύνατον να ζητη τειούτην κενήτησιν ή Έλληνική Κυβερνήσις μόλις αυτηγησις, και της όποιας όλας ά φροντίδες και οι ασχυμαί άπορρόφώνται από καθημερινάς ανάγκας περί του κυβερνητικού πολιτικού όργανισμού του τόπου, και από έργασίας περί του εξευγνισμού, οι όποιαι δέν δύναται να τελεσθώσιν ειμή δια της ειρήνης και ειρήνης διαρκούς.

Επομένως τό συμφέρον της ύπάρξεως της Έλληνικής Κυβερνήσεως άρκει ν' άποδείξη τόν παραλογισμόν, και πρό πάντων τό παράκλιρον των περί αύξήσεως σχεδίων τα όποια εις αύτην άπυθίδου. Άλλ' ή Έλληνική Κυβερνήσις εύρίσκειται ένεκα των θεσμοθεσιών του τόπου εις θεσιν δύσκολων και δυσάρεστον. Η Κυβερνήσις αυτή είναι φιλελευθέρη, καθιέρωσε τήν έλευθερίαν του τόπου, και είναι ίδιον της ούσίης και του πνεύματός της να ένθρβήνη τήν διάχυσιν των του νόου προτύπων. Δέν δύναται λοιπόν ουδέ όρειλει να έμποδίξη τήν κυκλοφορίαν κα

εις αυτήν τήν άλλοδαπήν των έν τή Έλλάδι εκδομένων δημοσίων έφημερίδων, ουδέ σφαλλα της εί.αι α. δ λαός ο πλέον άγχίνους, ο πλέον ένεργητικός και ο πλέον έσχυρός της Εύρωπαϊκής Τουρκίας λαλή τήν αυτήν των Έλλήνων γλώσσαν, και με έπιθυμίαν ζητεί ν' αναγινώσκη τάς επί του Έλληνικού έδαφους εκδομένους έφημερίδας. Δέν δύναται προσέτι να έμποδίση τούς Έλληνικούς λαούς ύπηκόους μέν της Οθωμανικής Πόρτας άλλ' όμως της Έλλάδος, να μην έμπνέωνται από αισθήματα συνενώσεως, τήν όποιαν κατασταινον άρκετά έμφυτον και ένως άναπόφευκτον εις τό μέλλον ή κοινότης της καταγωγής, των ήδων και της γλώσσης. Η Τουρκία άρα όρει. λει να προσυλχέττεται, και δέν πρέπει ν' άγνοή, ότι ή γενίσις εις έλευθερον τόπον είναι εξ ανάγκης περιπλοκή εις διαποτικόν κράτος. Το μόνον λοιπόν ισχυρό μέσον δια του όποιου δύναται να κληρωθή τούς κινδύους της θεσεως της, είναι τό να καταστήσθι τήν θέσιν των Έλλήνων ύπηκόων της έπίσης έλευθεραν και εύευχή.

Σ. Σ. Συνάγεται εξ όλων των προηγουμένων άρθρων, τά έποια ήρραίσθημεν από Γαλλικάς Έφημερίδας και άλλως από τήν έπίσημον Ύπουργικήν των Συζητησεών, ότι ο Πρέσβης της Γαλλίας κύριος Πισκατώρης δέν άνεκλήθη από της Κυβερνήσεως του, ότι ή Γαλλική Κυβερνήσις δέν άποδοκιμάζει τήν διαγωγήν του Έλληνικού Ύπουργείου, και ότι τό Ύπουργείον έπί στηρίζομενον, τό επαπαλέγομεν, εις τήν ευμείρειαν του έθνους και της Α. Μ. του Βασιλέως είναι άκλόητον.

Αυτομέθω ότι ο ά τό στερόν του καιρού δέν δύναμεθα να έκταθώμεν επί του παρόντος καθόσον άγροφ τό άρτικείμενον τούτο επαπερχόμεθα δέ όσοούπω επί του αυτού θέματος.

ΑΘΗΝΑΙ. Έξ ιδιαιτέρας άλληλογραφίας της 1ης Μαΐου.

Τό περί εισάξεως των δύο Οργανικών Νομοσχεδίων εις τήν Γερουσίαν, ή περί διοργανισμού ένν Γερουσιαστών ζήτημα κατέστη πολλού λόγου άντικείμενον, και έπέφερε μέγα πρόσκομμα εις τήν πρόβον των έργασιών των νομοθετικών σαμάτων φαίνεται δέ ότι και ο Βασιλεύς άποπειείτο τόν έριστόν Γερουσιαστών νομίζων αυτόν περιτόν, εξαίτίας των διαβεβητικωτων ότι θέλουν ψηφισθήσθαι ύπερ. Άλλ' έπειδή έπέσιλη ή Α. Μ. ει άλλων μέτων ότι οι διαβεβητώσεις αύται κατά μέγα μέρος δέν ήσαν άληθείς, φαίνεται ήδη εύλίχτετος εις έκλογήν νέων Γερουσιαστών, και κατανέμεται μετά του Ύπουργείου εις τό προσωπικόν αυτών. Σήμερον παρουσιάζεται υπό του Ύπουργείου ο προϋπολογισμός εις τήν Βουλήν και μέλλει να εξακολουθήσθι ή συζήτησις επί της άναφοράς της άφωρότης τήν κατ' ολοκληρίαν ένεργειαν του περί έτεροχόλων ψηφίσματος, και τήν έκ της ύπηρεσίας άποβολήν όλων όσοι τυχόν έμειναν εις αυτήν.

Κατά τάς εις Άθηνών σημερινάς είδησεις άκρη ήσυχία βασιλεύει και εκεί και εις όλον έν γένει τό κράτος, όσον ουπω δέ ύποβάλλοντα εις μέν τήν Γερουσίαν τά περί Νομαρχιών και Ύπουργείων νομοσχεδία, εις δέ τήν Βουλήν ο προϋπολογισμός.

Ο ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.